

Lekcja 6

11 maja

DWAJ ŚWIADKOWIE

Zakres Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Iz 40,8.

studium: Ap 11,2-11; 12,6.14-15; Za 4,14; Ps 119,105; J 5,39; Dn 7,25; Iz 40,8; Ps 119,89; Iz 54,17.

Wprowadzenie: Kontynuując tematykę poprzednich lekcji ta lekcja skupi naszą uwagę na fundamentalnej roli, autorytecie i mocy Słowa Bożego w wielkim boju. Przyjrzymy się Słowu Bożemu zwłaszcza jako reprezentowanemu przez dwóch świadków ubranych w wory podczas proroczego okresu 1260 lat.

Kiedy Jezus wstąpił do Nieba, diabeł skierował swoje zainteresowanie i energię przeciwko Słowu Bożemu, *Pismu Świętemu*, a także przeciwko ludowi Bożemu. Misją Kościoła było wydawanie świadectwa o Jezusie Chrystusie i Jego Słowie, a zatem objawianie charakteru i woli Boga. W Ap 11 Słowo Boże jest przedstawione w zaczerpniętym ze *Starego Testamentu* symbolu dwóch świadków (Za 4,14). Ta metafora wskazuje, że Słowo Boże posiada trwałą obecność i moc, pochodzi od Boga i zostało przekazane przy pomocy natchnienia przez Ducha Świętego.

Paralelizm między Jezusem i Słowem jest oczywisty - jak Jezus pełnił swą misję trzy i pół roku, będąc uciskany i prześladowany przez własny lud, który miał Go przyjąć, tak *Pismo Święte* służyło światu trzy i pół proroczego roku czyli 1260 historycznych lat, tłumione przez tych ludzi, którzy mienili się strażnikami Słowa Bożego. Jak Jezus, Żywe Słowo, umarł i zmartwychwstał, tak *Pismo Święte*, spisane Słowo, „umarło i zmartwychwstało”. Jak Jezus odniósł zwycięstwo, tak Słowo zwycięży, a lud Boży zwycięży wraz z Jezusem i Jego Słowem.

Tematy lekcji

Ta lekcja porusza dwa zasadnicze tematy:

1. Dwaj świadkowie z Ap 11 symbolizują *Pismo Święte*. Pełnią swą misję w czasach prześladowań podczas proroczego okresu 1260 lat, od 538 do 1798 roku.
2. Pod koniec tego proroczego okresu dwaj świadkowie umarli i zostali wskrzeszeni, podobnie jak Jezus umarł i zmartwychwstał, co wskazuje fakt, że Bóg przez Jezusa i Jego Słowo odniesie ostateczne zwycięstwo w wielkim boju.

Część II: Komentarz

Prorokowanie w worach

Dlaczego adwentyści dnia siódmego utrzymują, że dwaj świadkowie (*Pismo Święte*) byli prześladowani w średniowieczu? Czy ludzie w tamtych czasach nie wiedzieli o istnieniu *Biblii*? Czy katedry i kościoły nie były dekorowane malowidłami nawiązującymi do tematyki biblijnej? Czy scholastyczni uczeni nie wykładali swoim studentom *Biblii*? Owszem, tak było. Zatem skąd przekonanie, że okres 1260 lat, od 538 do 1798 roku, był okresem prześladowania - czasem, kiedy dwaj świadkowie prorokowali w worach oznaczających trudności i upokorzenia?

Zanim odpowiemy na to pytanie, skomplikujmy nieco tę kwestię. Niektórzy przytaczają argument, iż prześladowania skierowane przeciwko głoszeniu *Pisma Świętego* występowały także przed 538 rokiem. Owszem, Rzymianie poniekąd wyszydali i tłumili przesłanie *Pisma Świętego*, prześladowując pierwszych chrześcijan. Pogański cesarz Dioklecjan (284-305) obrał sobie jako cel zniszczenie *Biblii*. W tym celu zarządził, iż chrześcijanie mają się wyprzeć swojej świętej księgi i pozbyć się jej. Większość chrześcijan nie miała wówczas własnego egzemplarza *Biblii*. Niektórzy posiadacze zwojów biblijnych oddali je władzom celem publicznego spalania i zbezczeszczenia, ale wielu odmawiało, wybierając raczej męczeńską śmierć za wiarę. Ostatecznie Słowo Boże wyszło w glorii zwycięstwa z tego ataku. Pod koniec proroczego okresu 1260 lat francuscy rewolucyjniści, podobnie jak późniejsze ateistyczne dyktatury i komunistyczne reżimy, także postanowili zniszczyć *Pismo Święte*, idąc w ślady nieszczęsnego Dioklecjana.

Jednak w przeciwieństwie do Dioklecjana, francuscy rewolucyjniści odnieśli sukces niemal zupełnie usuwając *Pismo Święte* na kontrolowanym przez siebie terenie przez stosunkowo krótki okres (Ap 11,7-9). Owszem, zarówno Dioklecjan jak i francuscy wywrotowcy usiłowali poniżyć Słowo Boże, ale ci drudzy uczynili to starając się je fizycznie wyeliminować, tak by nie mogło prorokować nawet w worze. Ponadto okres 1260 lat, w którym dwaj świadkowie cierpieli upokorzenia, sięga znacznie dalej niż kilka pierwszych wieków prześladowań, a tym bardziej dziesięć lat prześladowań za czasów Dioklecjana czy kilka lat rządów terroru podczas rewolucji we Francji. Zatem musimy szukać innego historycznego wypełnienia proroczego obrazu prorokowania Słowa Bożego jako dwóch świadków odzianych w wory.

Aby zrozumieć, kiedy i jak dwaj świadkowie, czyli *Pismo Święte*, prorokowali w worach, musimy zwrócić uwagę na dwa fakty. Po pierwsze, dwaj świadkowie pełnili tę szczególną służbę w okresie 1260 lat. Jak mówi

nasza lekcja, adwentyści dnia siódmego rozumieją, że okres ten trwał od 538 do 1798 roku i obejmował wzrost, ustanowienie i panowanie Kościoła Rzymskokatolickiego. Po drugie, dwaj świadkowie nie zostali „zabici” w tym okresie, ale byli ubrani w wory.

Nawiązanie do proroctwa Zachariasza (Ap 11,4; Za 4,14) oraz postaci Eliasza (Ap 11,5-6) i Mojżesza (Ap 11,6) w Ap 11 wydaje się sugerować, że prorocza służba dwóch świadków ubranych w wory trwała w kontekście prześladowania ludu Bożego. Ap 11 nie mówi, że dwaj świadkowie zostali zabici w trakcie 1260 lat - podkreśla raczej, że zostali oni wyposażeni w moc przez Boga, tak iż prorokowali ubrani w wory w całym tym okresie (Ap 11,3). Eliaz nosił żałobny wór podczas głębokiego duchowego kryzysu północnego królestwa izraelskiego, kiedy Izraelici świadomie i celowo zmieniali prawo Boże, wywyższając siebie ponad Boże objawienie i przeciwko niemu. Tak więc zasadniczym pytaniem nie jest to, czy Kościół Rzymskokatolicki posiadał ogólną wiedzę o *Pismie Świętym* i czy korzystał z niego w swojej teologii podczas 1260 lat kościelnej supremacji i prześladowań. Najważniejsze pytanie brzmi: Jaka była postawa Kościoła wobec *Pisma Świętego* w tym okresie prześladowań? Otóż postawa reprezentantów Kościoła w znacznej mierze przypominała tę, jaka cechowała Izraelitów w północnym królestwie. Zнали oni szczególnie Boże objawienie, ale świadomie i dobrowolnie stawiali się ponad nim.

Protestancka zasada *sola Scriptura* podkreśla, że *Pismo Święte* jest kompletnym, samowystarczającym i zrozumiałym objawieniem Boga. Kiedy Boże objawienie jest postrzegane jako niedogodność czy przeszkoda w realizacji ludzkich projektów, diabeł i fałszywi nauczyciele wprowadzają tradycję, by usprawiedliwić reinterpretację niewygodnych fragmentów *Biblii*, albo po prostu ustanawiają nowe nauki czy praktyki wprost przeciwne *Pismu Świętemu*. Tradycja i magisterium kościelne są przedstawiane jako wyłącznie uprawnione do interpretowania *Biblii* i jedynie autorytatywne, mające moc tworzenia i ustanawiania dogmatów. Słowo Boże jest umniejszane, poniżane i oddawane we władzę Kościoła, choć *Pismo Święte* wyraźnie mówi, że powinno być odwrotnie. W tej kwestii cytaty z oficjalnego katechizmu (*Catechism of the Catholic Church*) jawią się jako zdumiewające!

Według katechizmu objawienie Boga „przez Jego Słowo w Duchu Świętym” jest „obecne i aktywne w Kościele”, a zatem tradycja kościelna jest postrzegana jako nieodłączna część szczególnego Bożego objawienia, tak samo jak pisma proroków i apostołów (*Catechism...*, s. 79). Dlatego „Kościół, któremu powierzono przekazywanie i interpretowanie objawienia, »czerpie swoją pewność co do objawionych prawd nie tylko z *Pisma Świętego*. Zarówno *Pismo Święte* jak i tradycja muszą być akceptowane i szanowane z jednakową nabożnością i czcią»” (tamże, s. 82).

Oczywiście katechizm podkreśla, że magisterium, będąc jedynym interpretatorem *Pisma Świętego* (tamże, s. 86.100), „nie jest przełożonym Słowa Bożego, ale jego sługą” (tamże, s. 86). Jednak magisterium czerpie nie tylko z *Pisma Świętego*, ale także z tradycji (tamże, s. 82). Ponieważ tradycja jest równie autorytatywna jak *Pismo Święte*, a magisterium („papież i biskupi w łączności z nim”) ma wyłączny autorytet „autentycznego” interpretowania Słowa Bożego (tamże, s. 100), magisterium czerpie materiał zarówno z tradycji jak i *Pisma Świętego*, kiedy jest to dogodne.

Doświadczenia Izraelitów z północnego królestwa i Judy wskazują, że kiedy tradycja jest stawiana na równi z *Pismem Świętym*, to drugie jest spychane na niższy poziom - z poziomu Boskiego na ludzki - a z czasem zupełnie lekceważone (Mt 15,3-6) i dopasowywane do ludzkiego światopoglądu. W ten sposób jego autorytet jest obalany. To podważanie biblijnego autorytetu nastąpiło właśnie w Kościele Rzymskokatolickim. Kościół coraz mocniej podkreślał tradycję i przyjmował filozoficzne założenia, a jego nauki i praktyki zmieniały się radykalnie, odwołując go coraz dalej od wzorca apostołowskiego Kościoła.

Błędnie interpretując *Pismo Święte* i formułując poglądy przeciwne *Biblii*, Kościół Rzymskokatolicki ustanowił następujące fałszywe twierdzenia:

- Kościół ma prawo zmienić dzień odpoczynku z soboty, siódmego dnia tygodnia, na niedzielę, pierwszy dzień tygodnia, świadomie unieważniając czwarte przykazanie i umniejszając tym status Boga jako Stwórcy i Króla.

- Chrystus ustanowił biskupa Rzymu głową Kościoła, a sakramentalną kościelną hierarchię - przywódcami Kościoła.

- Kościół jest niezbędnym elementem Bożego zbawienia.
- Kościół i święci mogą wstawiać się za ludźmi i oferować swoje zasługi dla ich zbawienia.
- Maria, matka Jezusa, urodziła się jako bezgrzeszna (niepokalanie poczęta).
- Maria ma szczególną rolę w zbawieniu i jest Pośredniczką (Mediatrice), Obrończynią i Pomocniczką, choć tytuły te *Pismo Święte* rezerwuje dla Chrystusa i Ducha Świętego.

- Zbawienie jest z uczynków, takich jak pokuta i odpusty.
- Dusza jest nieśmiertelna, piekło jest wieczne, a czyściec istnieje.
- Istnieje siedem sakramentów mających zbawczą wartość.
- Chrzest niemowląt jest konieczny.
- Chleb i wino podczas mszy zmieniają się w rzeczywiste ciało i rzeczywistą krew Chrystusa (transsubstancjacja).
- Laikat nie może spożywać wina komunijnego.

- Kapłani są uczestnikami sakramentu kapłaństwa i usługują zbawieniem.
- Kapłanów obowiązuje celibat.
- Chrześcijanie nie tylko mogą, ale powinni oddawać cześć obrazom i posągom, choć jest to bezpośrednim złamaniem drugiego przykazania biblijnego Dekalogu.

Wobec tak zdumiewająco błędnej interpretacji, a właściwie rażącego odrzucenia *Pisma Świętego* i jego nauki przez ponad tysiąc lat przez zdeklarowany lud Boży, nic dziwnego, że Bóg ukazuje *Pismo Święte* jako swoich dwóch świadków prorokujących w zgrzebnych worach.

Owszem, w końcu dwaj świadkowie zostali zabici w świeckim kontekście (rewolucji we Francji), w przeciwieństwie do kontekstu religijnego. Jednak ateistyczna francuska rewolucja była w gruncie rzeczy reakcją na wielowiekowe bezprawie Kościoła Katolickiego przeciwko Bogu, Jego objawieniu i ludzkości rozpaczliwie potrzebującej zbawienia. Wielki bój jest bardzo złożony. Diabeł usiłuje podważyć Boże objawienie dane ludziom w Słowie Bożym. Swoje wysiłki w tym celu koncentruje w Kościele. Jednak protestancka zasada *sola Scriptura*, ruch towarzystw biblijnych i misyjnych, adwentystyczne trójanielskie poselstwo i głośne wołanie odniosą ostatecznie zwycięstwo. Słowo Boże z pełną wyrazistością przekaże ludzkości przesłanie Bożej miłości.

Część III: Zastosowanie

1. Wyobraź sobie, że żyjesz ok. 700 roku, czyli ok. 160 lat po roku 538, w którym rozpoczął się proroczy okres 1260 lat. Wyobraź sobie, że jako człowiek studiujący Biblię i będący zaangażowanym chrześcijaninem rozumiesz, że okres 1260 lat prześladowań dwóch świadków dopiero się rozpoczął, więc minie jeszcze wiele wieków, zanim prześladowania ustaną. Jak zachowałbyś nadzieję, wiedząc, że nie doczekasz końca prześladowań, a twoi potomkowie będą je znosić przez wiele pokoleń? Jak trwałbyś w pobożności i głosił Słowo Boże, wiedząc, że zwycięstwo nastąpi nie wcześniej niż za tysiąc lat? Jak przygotowałbyś swoje dzieci na to, co je czeka? Jak twoje odpowiedzi mogą inspirować twoją wiarę dzisiaj w oczekiwaniu na powtórne przyjście Jezusa?

...

2. Choć rewolucja we Francji wywarła wpływ na światopogląd ludzi na całym świecie, zmieniając ich nastawienia i działania, najsilniej odcisnęła swoje piętno na Zachodzie. Jeśli żyjesz w tej części świata, jak możesz podkreślać znaczenie zmartwychwstania i służby „dwóch świadków”? Jeśli mieszkasz w innej części świata, w której wpływ świeckiej i ateistycznej rewolucji we Francji nie zaznaczył się wyraźnie, jak twoi rodacy w przeszłości usiłowali „zabić” dwóch świadków czy zmusić ich do prorokowania w worach? Jak ty i twój zbór możecie uczestniczyć w zmartwychwstaniu i służbie dwóch świadków?

...

	MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI	KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI
	• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”. • Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. www.adwent.pl dział: Studium biblijne	• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii. • Propozycje dodatkowych zajęć. • Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium. • Wspólnota, modlitwa każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia